

BAJAI FÜGGETLEN ÚJSÁG

POLITIKAI HETILAP

A bajai függetlenségi és 48-as párt hivatalos közlönye.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Szt.-István-tér 11.

Kiadó: ifj. Wagner Antal
könyvkereskedő.

Felelős szerkesztő:

Dr. Szirmai Vidor
ügyvéd.

Főszerkesztő:

Dr. Rajk Aladár
ország. képvis.

Főmunkatársak:

Dr. Nyiraty János
Dr. Valentin Emil

Előfizetési árak:

Egész évre 6 kor. Fél évre 3
kor. Negyed évre 1.50. Egyes
száma ára 12 fillér.

Német irás, kétfejű sas.

Nevetséges kísérlet is, de perfid is, hogy le akarják szállítani a galaci német irat jelentőségét, és főleg annak a jelentőségét, hogy ebben a csunya ügyben a magyar miniszterelnök nem úgy nyilatkozott, mintha magyar ember volna. Hanem úgy nyilatkozott, mintha Magyarország azért volna a világon, hogy segítse viselni Ausztriának a nagyhatalmi állás költségeit, de minden ellenszolgáltatás várása nélkül, csak úgy, mint a jobbágy szolgálja az urát, mert muszáj, mert régóta így szokás.

Nincs a fölháborodásnak az a foka, melyre ezzel a nyilatkozattal rá ne szolgált volna Tisza István. S kivált a függetlenségi pártnál, mely programja szerint is újból meg újból követeli folyton az önálló külügyi és persze egyuttal konzuli képviselőt. Hogy ez az utóbbi sincs meg, szégyennel érzi minden önértékes magyar ember, aki valaha külföldön járt és személyesen vagy hazulról irásosan igénybe vette az ugynevezett osztrák-magyar konzulátusok szolgálatát.

Megalázóbb dolog nem érheti egy nemzet fiát, mint a magyart, mikor a „közös“ konzulátushoz fordul. Ahol rendszerint senki sem tud magyarul egy szót sem. Ahol nem olvasnak magyarul, annál kevésbé irnak. És ahonnét német irásokat küldenek a magyar embernek válaszul, olyan levélpapíron, melyen *fekele alapra nyomtatott sárga kétfejű sas* terpeszkedik.

Hát ezt is helyesli Tisza István gróf? És helyesli-e azt is, hogy az ugymondott közös konzulátusok a debreceni módnál jóval gyakorlatiabbat tudnak a nekik nem tetsző, vagy általuk nem értett nyelven érkező levelek elintézésére. Egyszerűen nem intézik el. Lehet, hogy be sem iktatják, csak egyszerűen a papírkosárba dobják.

Egyáltalán, amit ezek a konzulátusok mivelnek, az botrányos és égbekiáltó Magyar intézmények és magyar emberek nemhogy kvótaarányos hasznukat nem vehetik, de tán legjellemzőbb, ha azt mondjuk róluk, amit meg nem értenek, mert magyarul van, hogy tudniillik nem érnek egy ütöt taplót. Közbenjárásaik,

információik általában késedelmesek és értéktelenek, alig érdemes, hogy hozzájuk forduljon a magyar ember külföldi dolgaiban, amint hogy el is kerüli ezt az összeköttetést, aki csak teheti.

Tisza István ur pedig ime kiáll a magyar törvényhozásban és azt meri mondani, hogy törvényes állapot az a német levelezés, tán a feketesárga kétfejű sas is emeli a magyar önértéket és méltóságot. Más mondani valója aztán előjáróban nem akadt a magyar kormányelnöknek. Még csak eszébe sem jutott, hogy rámutasson a közös konzulátusok előtte is ösmert nyomoruságos szolgálat-teljesítésére és kilátásba helyezze e szolgálat megjavítását és azt, amit föltétlenül elvárhat a közösgyes magyar is, hogy minden konzulátusnál kötelező legyen a magyar nyelv tudása is.

Nekünk ez a megoldás is nyomoruságos és visszataszító. Az a kényszerítetten közös, de mindenképp osztrák hajlamu külföldi képviselő csak veszedelme a magyar érdekeknek, nem előnye. De addig is, míg a teljes cél elérhető, a galaci, illetőleg debreceni eset fölött

TÁRCA.

A diadal.

Írta: Szabóné Nogáll Janka.

Derzsyné már hazafelé készült a fővárosból, vissza az ő falusi magányába.

Ezt a szomorú szemű, bágyadt, szőke aszszonyt, aki joggal mondhatta magáról, hogy közel jár a harminchoz, — mert hiszen öt-hat évvel túl sincs még nagyon messze, — Derzsy Bélánének hitták. A teljes nevén: Derzsy Béláné született Vadas Ida. De az utóbbi időben szívósan ragaszkodott a leánykori nevéhez, férje nevét önkényesen elhagyta, bár még mindig jogosan viselhette volna.

Egy öreg néni is volt vele. Valami távoli rokon, akire a boldogság napjaiban alig emlékezünk, de, aki isten tudja miért, azonnal eszünkbe jut, ha bajba keveredünk. Ilyenkor a közeli rokon rangjára emeljük és megtiszteljük teljes bizalmunkkal. Ida is hozzá menekült pár hónap előtt, nála rejtőzött és közölte vele életének szomorú titkát. Elhatározták, hogy ez életben már többé nem is fognak kimozdulni a fehér falusi ház lebomló fedele alól.

De ahogy jött a tavasz, Ida, aki csak nem tudta elfeledni Budapestet, rávette a néni,

hogy vagy egy hétre mégis felránduljanak. És az öreg asszonyság el is jött vele, illendően tartotta, hogy élte alkonyán még egyszer megnézze a muzeumot, az állatkertet s a közbágyhidat.

A visszatérés órájában Derzsyné kocsira tette a nényét, az utikosarat és kiküldte őket a vonathoz. Ő maga pedig a kis kizitáskájával elindult gyalog.

Gyönyörű tavaszi nap volt. Az ég tiszta kék, a napfény játszik a pompás ablakokon, összesimuló párok, ibolyaillat. Gyönyörűség ilyenkor gyalog menni.

Derzsynét azonban nem a déli séta öröme csábította, hanem a nyugtalan kíváncsiság, amely egész héten izgatta, amíg a városban volt. Olyanfélé nyugtalanság, amelyet a gyermek érez, amikor például gyufát gyujtogat. A tiltott cselekedet ingerli, a nyugtalanság űzi, a kíváncsiság forralja: mi lesz ebből? Csakugyan nagy baj, ahogy a nagyok mesélik? És csakugyan kikapok érte, ha kizül? S amíg buksi fejében ezek a gondolatok nyüzsgönek, ő gyujtogatja, remegő kézzel, égő arccal a gyufákat és egyre mondja: Nem félek, nem félek, nem félek.

Igen, ő sem akart félni. Szántszándékkal járt majdnem mindig gyalog s úgy indult el most is. Nem akart félni attól, hogy valaki-

vel találkozik. Egyébként a bizonytalan eredmények éppen olyan érzelmekkel töltötték el, mint a gyujtogató gyermeket.

Mosolygott, amint elgondolta, hogy a találkozás, amelytől az esze úgy intette s amelyre a kíváncsisága úgy ösztökölte, most éppen az utolsó percben nem is lenne éppen csak véletlen. Ha valaki a lakását két hónap óta nem változtatta, éppen itt ez időtáiban indul sétára. Ha valahol, hát itt jöhet szemben vele . . . A szíve megdobbant, a fátyolát hamar az arcára kapta, szeretett volna elsülyedni. Az utcákon csakugyan kifordult valaki. Olyan mozdulata, olyan járása nincs senkinek sem a világon. Szívére szorult a vére. Lejebb kapta a napernyőjét, sietett, de késő. Annak az embernek saszeme volt. Első pillanatra megismerte az utiruhás asszonyt, átcsapott és kezét előre nyujtva, felragyogó arccal, meleg suttagással üdvözölte:

— Édes kis kölykőm . . .

Hányszor elképzelte Derzsyné ezt a találkozást! Azt a pillanatot amikor egyszer majd szemtől-szemben áll férjével, akitől két hónap előtt elvált a haragok haragjával. A regényekben olvasott, a színpadokon látott nagy találkozási jeleneteket az ő magányos két hónapja alatt mindezt elképzelte. A sápadások, felszisszenések, az ökölbe szorítások, az ah! —

nem lehet napirendre térni azon minimális eredmények nélkül, melyekről azonnal szó lehet. Mert azt végre is nem lehet megengedni, hogy immár a konzulátusok magyar nyelv kötelezettségére is rámondassék a chlopyi, vagy galaci „soha.” Tisza István gróf vigyázon arra a szóra, mely már ma is nagyon ellene fordult szerte a közvéleményben, sőt még ott a saját pártjában is. Ahol azt hiszi, hogy nagyon erős, pedig minden nyitott szemű politikus nyilván látja, hogy már is igen-igen népszerűtlen és az erőszakosságaival igen-igen ellenszenves.

Egy képviselő.

Érdekeink.

Ismét csak a dunapataj—bajai vasút dolgát kell megbolygatnunk, mert még mindig hangzanak ellene felszólalások. A gróf Teleky-fele vasúti terv ellen újabban erős akciót indított Kalocsa és ma már oda igyekszik, hogy belevonja akciójába az összes érdekelt községeket is. Így Hajóst, Nádudvar, Sükösdöt és Érsekcsanádöt igyekszik a terv ellen ingerelni. Értesülésünk szerint a fentérintett községekben arra agitálnak a kalocsaiak, hogy ha a vasút Teleky József gróf tervei szerint épül ki, úgy ezek gazdaságilag károsodnak és hanyatlának.

Mi a magunk részéről őszintén és szívből kívánjuk, hogy a környékünkön fekvő községek lakosai minél jobban gyarapodjanak vagyoniilag, mert hiszen mentől vagyonosabb a környékünkön levő falvak lakossága, annál előnyösebb az városunk iparára és kereskedelmére.

Természetes tehát, hogy mi a magunk részéről mindent elkövetünk, hogy piacunk fogyasztói gyarapodását előmozdíthassuk és óvjuk őket a gazdasági hanyatlástól. Ha a vasút ellenes agitáció jelszavai tényen alapulnának, mi volnánk az elsők, akik teljes erőnkől hatnánk oda, hogy a vasút megépítése a Teleky gróf tervei szerint megakadályoztassék. De hát a gazdasági hanyatlásról, károsodásról szóló mese nem egyéb, mint egy egyszerű ijesztő dajka mese.

Nem hisszük, hogy volna Magyarországon még sok falu, amely oly helyzetben volna, mint a fent említett falvak lakossága, különösen Csanád és Sükösd, kitűnő út köti össze egy népes várossal, a hol termékeit, veteményeit mindennap értékesítheti. És ezen községek lakói — elég helyesen — élelmesek a bajai fogyasztó piacot alaposan ki is használják.

Hiába való minden erőlködése Kalocsának, nincs az a vasút, még ha ingyen is szállítana, a mely képes volna ezeket a községeket innét elterelni. A kalocsaiaknak be kellene látni, hogy az agitációba belevonni szándékolt községek igényeinek teljesen megfelelnek a mai viszonyok. Rájuk nézve kenyérkérdés az, hogy a mai viszony ne változzék. Csanádon, Sükösdön nincsen ember, aki a vasutat oda kívánatosnak tartaná.

Másképpen áll a dolog a bácskai községekkel és pusztákkal. Ez a nagy termelő vidék távol esik a falutól, nincsen útja, amely összekötné Bajával vagy bármily más fogyasztó piaccal. Erkölcsi kötelessége városunknak, hogy ezen vidéknek segítségére siessen és abbéli törekvéseit elősegítse, hogy vasutat kapjanak.

Kalocsán is beláthatnák, hogy tévednek, amikor azt hiszik, hogy a vasút-

nak ezen csekély eltérése rájuk nézve káros és hátrányos volna. Ellenkezőleg. Mi meg vagyunk győződve, hogy a Hajóson felül fekvő községek a vasút kiépítése után csakis Kalocsa felé gravitálnának, pedig eddig ezeknek egy része sokkal szívesebben kereste fel Baja piacát, mint Kalocsáét, Kalocsa aggodalma teljesen felesleges, mert az új vasút a Teleky-fele terv szerint rá nézve csak hasznos volna.

Nekünk azonban van némi aggodalmunk az új tervnél. Állítólag Baja felett csakis pusztákat érintene az új vasút, a falvakat egy másfél, sőt több kilométernyi távolságra is elkerülné.

Ez irányban megnyugtatóra várunk.

HIREK.

Bankett Kossuth Ferenc tiszteletére.

Az országos függetlenségi és 48-as párt tagjai Kossuth Ferenc felgyógyulásának az öröme hétfőn este a Szent Lukács-fürdőben bankettet rendeztek, amelyen számos felköszöntő hangzott. A párt tagjai lelkes ovációban részesítették a felgyógyult elnököt, akit a ragaszkodás és szeretet megnyilvánulása mélyen meghatott. Kossuth a nyári szünidőt Herkules-fürdőn tölti.

Személyváltások a zirc-ciszterci-

rendben. A bajai főgimn. igazgatója dr. Werner Adolf, egri főgimn. tanár lett. Richter Mátyást Bajáról Székesfehérvárra, dr. Szeghy Ernőt Budapestre helyezte a rendfőnök. Helyüket Magyarász Ferenc Zircről és Lulay Simon, végzett tanárjelölt Budapestről, foglalják el. Ezzel kapcsolatban fölemlítjük, hogy Szency Győző volt bajai, most székesfehérvári igazgató szentgotthárdi perjellé, dr. Madarász Flóris egri, Rónai Lajos pécsi főgimn. tanárrá neveztetett ki.

ok minden skáláját. De az, hogy átsiet, majd hozzá, feléje nyújtja kezét és megszólítja azon a néven, amelyen édesebben nem tisztelte őt soha senki, még csak nem is álmodta soha. A lábába szállt minden ereje, elkábult és szégyellős mosolylyal fordította félre a fejét.

Derzsy már akkor szorosán mellette volt. Karonfogta az ő eltűnt s ime megkerült feleségét és indult volna vele most már egyenesen oda, ahonnan ő jött. Egyszerűen természetesnek találta, hogy az asszony, aki egyszer az övé volt, kerüljön bár kétszáz év múlva eléje, nem mehet ő mellőle másfelé, csak oda ahová ő viszi. Abban a mozdulatban, amellyel határozottan és mégis oly gyöngéden megfogta a felesége karját, benne volt ez a gondolat. Ő így tudta és nem tehetett másként.

Minden más férfi kérkedőnek, dicsekvőnek, tán erőszakosnak is látszott volna ezzel a mozdulattal, csak éppen ő nem. A szemeiben, a szája környékén volt valami ellenállhatatlan kedvesség, amely igazolta. Ezt a hitet ez az ember csak meggyőződéséből meríthette, csak abból az igaz, elvitázhatatlan és nem képzelt tudatból, hogy ő igazán azok közül való, akik pótolhatatlanok mindenkinek, akihez valaha tartozott és főképpen ennek az asszonynak, aki olyan igazán volt az övé. Derzsyné ismerte már ezt a mozdulatot, ezt a tekintetet, tudta, hogy ezt az embert szeretni áldás és átok egyszerre. Áldás, mert a gyönyörök gyönyörét árasztja a közeledése és átok, mert ezt a gyönyört elfeledni nem

lehet soha. Elszorult a szíve és majdnem elröppent a szájáról:

— Lássá ezért szerettem, ezért szeretem én magát.

De hát ezt most nem volt szabad kimondania. Sőt még vissza sem fordulni arra, amerre az ő ura akarta. Mi lett volna a nagy elhatározásból, hogy nem tér vissza hozzá többé sohasem? Kivonta karját Derzsy keze alól és most már szaporábban lépkedett a vasut felé.

Derzsi csodálkozva hajolt le hozzá. Kék szemének ragyogása elborult és az a szinte gyermekes öröm, amely a találkozás pillanatában rózsaszínnel borította el az arcát, eltűnt. Megdöbbenve kérdezte:

— Hát elmegy, Iduska?

— Természetesen, — felelt Derzsyné és fekapta a fejét. Jó ez a mozdulat. Jó arra is, hogy elfojtsuk a sirásunkat, amely már a torkot szorongatja és eltorzítja a szánk szögleteit.

— Maga persze nem is hiszi, mondta aztán csöndes hangon. — Maga azt hiszi, hogy most amikor véletlenül elém került, hát csak intenie kell és én majd azonnal engedelmességekem, ha maga két hónap óta . . .

Majdnem azt mondta: a fülét sem mozgatta. De hát micsoda kifejezés lett volna az egy ilyen örök szakításra szánt pillanatban?!

— Igaz, — mondta Derzsy. Két hónapja már, hogy elment, de a szabad, külön akaratából és talán emlékezik is: még azt is megtiltotta, hogy levéllel fölkeressem. . . . Na, meg valami olyan isten háta mögé való

helyre is bujt, a hová tán a posta sem jár . . . Szóval: láthatatlan volt a mai napig. Ma megvillant, előttem. Én pedig édesem, hiszen tudja, vadászember is vagyok. Valami megvillan előttem, bizony ráfogom a puskát!

— Jó, jó! — felelt Ida és a kedvesség, mely a Derzsy hangjából, szavaiból ragyogott ki, felvillanyozta őt is. — Maga vadászember — de hát a nyul, amelyet így célba vesz? Az is csak valami.

— Iduska, — szólt Derzsy és most már nevetett ő is. Az ég kékebb lett, a napfény ciklázva táncol és a tavaszi ibolyák illata betöltötte az egész világot. — Iduskám, elhiheti nekem, a nyulak még sohasem nyilatkoztak az én szokásaim ellen. Nem láttam, hogy tüntető körmenetben vonultak volna fel.

Most már nevettek mindketten és a nevető ember tehetetlen dühöngésével megint közelebb jutottak egymáshoz. A Derzsy keze újra az asszony karjára került. Odasimult és most már ott is maradt. Így mentek tovább. A járó-kelők visszafordultak utánok: milyen szép pár! Hogy bodorognak, álldogálnak. Ah, mire elérkeznek valahová, ezek biztosan érteni fogják egymást. És nem egy magányosan haladó, fáradt, szomorú asszony nézett vissza irigykedve Idára, aki mellett olyan sokatjelentő közelségben halad a párja.

— Ah, a maga nyulja! — mondta végre a nevetés végén Ida és úgy látta: egyszerre eltűnt minden, ami eddig szép, meleg, ragyogó, illatos volt. A tréfa másik felére gondolt a sötétebbik oldalra és szívében régi, örök keservek szenvedése jajdult fel. — A maga

Plósz Sándor igazságügyi miniszter bukófélben. A hivatalos és félhivatalos lapok cáfolgatásai ellenére erősen tartja magát az a hír, hogy Plósz Sándor igazságügyi miniszter tárcájától megválni készül. Lemondó szándékának az lenne az oka, hogy Tisza István miniszterelnökkel több rendbeli dologban nem voltak egy véleményen. Ezen bizony egy csöppet se csodálkozunk. Tiszával csak a húsos fazék kerülgetői lehetnek egy véleményen.

Vojnits István báró arcképének leplezése. Az e hó 20-án Zomborban megtartott vármegyei közgyűlésen leplezték le Vojnits István báró, volt főispánnak, Karlovsky festőművész által készített nem nagyon sikerült arcképet. Az ünnepelt azonban, mint értesülünk, az ünnepélyes aktusnál nem volt jelen, sőt mi több: Zomborban sem volt s így táviratilag kellett őt üdvözölni. Bajáról hét törvényhatósági bizottsági tag ment át Zomborba, hogy az arckép-leplezésen jelen lehessen.

Dr. Szabovlyevits Dusán helybeli szolgabíró — az e hó 20-án Zomborban megtartott vármegyei közgyűlésen — vármegyei árvászéki ülnökké választották meg. Távozása folytán a bajai társadalom egy agilis tagjától kénytelen megválni.

Uj gépész mérnök. Mint értesülünk, főgymnasiumunknak néhány évvel ezelőtt volt jeles tanulója: Schuller István f. hó 21-én a gépészmérnöki vizsgát a budapesti kir. Józsefműegyetemen jeles eredménnyel letette.

Kinai és japáni sorsjáték. A czéllövész társulat f. évi július hó 10-én tartandó kinai és japán sorsjátékának érdekességét nagyban fokozza azon körülmény, hogy a bajai hölgyek közül számosan saját készítményű kinai és japáni kézi munkákkal (festés, hímzés) szaporítják az ezotikus nyereség-tárgyak számát. Eddig Báldi Ilonka, Benhardt Katinka, Boroczi Gizi, Csihás Flóra, Dallman Ella,

Koller Vilma, Mihályfi Erzsé és Ilonka, Pajor Ilonka, Rónai Ilonka, Smidt Irén, Szaday Macza, Trubsav Hortenzia és Tury René urhölgyek voltak szivesek erre vállalkozni.

Búcsú-bankett. Török Gábor bajai pénzügyőri biztost a pénzügyminiszter áthelyezte Nagyszalontára. Török pénzügyőri biztos távozása alkalmából ismerősei bankettet rendeztek, amelyen a távozó biztostól szívélyes búcsút vettek.

A zombori főiskolai ifjuság 1904. július hó 2-án az Elefánt szállóban táncvigalmat rendez, melynek sikerén *Vértesi* Károly elnöklése alatt nagyszámu rendező bizottság buzdokolódik.

A bajai céllövész társulat f. hó 26-án vasárnap este táncvigalmat rendez.

Szaporodunk. A központi sztatistikai hivatal hírül adja, hogy áprilisban 61,111 gyermek született az országban, 900-zal több, mint tavaly ebben a hóban és 44,354 ember halt meg, 3500-zal kevesebb, mint tavaly. Egész hónap alatt 16,757-tel többre nőtt a lakosok száma. Az év első négy hónapjában a tavalyihoz képest 26,000-rel nagyobb a szaporodás. Áprilisban mintegy 9000 ember vándorolt ki, jórészt Amerikába és Romániába.

A néppárt a rigyiczai kerületben. Öles vörös plakátok hirdetik a rigyiczai választókerülethez tartozó községekben, hogy a néppárt Nagy-Baracsán nagyszabású népgyűlést tart. A felhívás szövege a következő: »A néppárt elveinek terjesztése céljából a rigyiczai kerületben Nagy-Baracsán 1904. június hó 26-án vasárnap délután 2 órakor néppárti népgyűlést fogunk tartani a következő tárgysorozattal: Elnöki megnyitó, tartja báró Kaas Ivor orsz. képviselő; a néppárt működéséről, tartja Tillmann Béla szerkesztő. A rendezőség.«

Iskolatársak találkozója. Régi, nagyon szép szokás az, hogy a középiskolák elvégzését bankettel szokták megünnepelni az

érettségit tett boldog ifjak. Ilyenkor azt is el szokták határozni az életbe kilépő fiatal emberek, hogy tíz, vagy huszonöt esztendő múlva ismét találkozóra gyűlnek egybe, amikor már végleg eldőlt, hogy ki mivé tudott lenni az életben. A huszonöt esztendő találkozó igen ritkák, ép azért szokatlan érdeklődés mutatkozik aziránt a huszonöt éves találkozó iránt, amely holnap fog megtörténni városunkban. Ugy halljuk, hogy a találkozó részt vesznek mindazok az ezelőtt huszonöt esztendővel érettségit tett, — akkor még ifjak, ma javakorbéli férfiak — akik még életben vannak.

Az idén maturált háromfelé bankettező ifjaink, akik még csak meg sem pendítették a tíz, vagy huszonöt éves találkozás tervét, tanulhatnak e példából.

Gubóbevéltás. A bajai semelyemgubó bev. hivatalban már megindult a bevéltás és örömmel konstatalhatjuk, hogy ez a termelési ág az idén kitűnően bevált. Az idén a selyemtenyésztéssel foglalkozó szegényebb néposztály igen szépen pénzel a gubókból. Remélhető, hogy a nép lassan rá fog jönni, hogy a selyemgubótermelés olyan foglalkozás, amely jól jövedelmez. A bajai adóhivatal igen sok pénzt fizetett már eddig is ki gubókért és a vidéki nép a kapott pénz egy részén Baján bevásárlásokat eszközöl. Ily módon a bajai iparosoknak és kereskedőknek is van közvetve hasznuk a selyemgubótermelésből.

A Duna halottja. Kalocsáról írják: Szombaton délután a prefektus kíséretében a kalocsai szemináriumból tíz harmadéves teológus elment Foktőre (kalocsai gőzhajóállomás) fürödni a szabad Dunába. Az ifjak között volt Lengyel Antal szabadkai fiu is, özv. Lengyel Ferenczné kitűnő tehetségű fia, akin rajongó szeretettel csüggött az egész család. Az ifjak a part közelében fürödtek, de Lengyel beljebb ment a parttól, miközben hirtelen görcsöt kapott, lemerült a víz alá és eltűnt

nyuljai: a kínálkozó alkalmak, amelyek oly sokszor megvillantak és maga mindig célzott.

— Hát tagadtam vagy egyszer? — kérdezte Derzsy. — Hát megcsaltam én azzal magát? Édes Iduskám, hiszen mi nem voltunk fiatal szerelmesek. Én úgy gondoltam: az igazi időben. Első csalódásokon, szenvedéseken túl, őszi vírulásban. A fehér őszi rózsák, az utolsó tearózsa idején, amelynek szépsége, illata a lopott napsugarakban tovább tud élni, mint a satnya, kis primulák, amelyekre pedig a tavaszi nap első verőfénye esik. Én bevallottam minden fogyatékoságomat: nem érdekel a politikai, nem izgatnak a lovak, a kártya, nem tüzesít a bor. De mert férfi vagyok s mindez izgalmakat mégis keresnem kell, az asszonyban találok meg. Azt a bizonyos szent fogadalmat, amelyben a legostobább asszony sem hihet s amelyet azért mégis a legokosabb is kierőszakol a férjétől, hogy rajta kívül soha más asszonyért nem pezsdül föl a vére, én sohasem tettem le a maga szép kis lábaihoz. És úgy tudom, hogy okosok is voltunk e tekintetben vagy öt esztendeig. Nem? — kérdezte és őszinte, becsületes szemének melegével elárasztotta az Ida arcát, amelyből eltűnt minden csepp vér.

— Igen, — mondta egy kis szünet után. — Okosak, ameddig lehetett. De amikor . . .

— Igen, igen, — szolt közbe élénken Derzsy. — Erre az: amikor ma is kíváncsi vagyok. Maga olyan büszkén, olyan méltóságteljes hallgatással ment el tőlem, hogy ezt, éppen ezt a végső okot nem is deríthettük ki. Egy szép napon csak összeszedte a

két szoba kincseit, csomagolt és elment azért, mert amint mondta, sem a leskelődő, sem a jelenetrendező feleség szerepét nem tudja eljátszani, pedig erre kerülne a sor. Elmegy, nem is jön vissza, mert ami sok, az már mégis sok. Talán most mégis megmondhatná, Iduskám, hogy mi az ami mégis sok?

— Az, — küzködött Ida a sirásával, — az, hogy maga egy cseppet sem volt válogató. Egy ideig csak türtem. Nem is mertem szétnézni. A maga dolgai abba a bizonyos tizenharmadik szobába voltak bezárva, amelybe a kis szolgálónak nem volt szabad benéznie. Tudtam, hogy ha benézek: mindent megtudok. De én éppen azért, mert ősszel kerültünk össze azt is tudtam, hogy összeomlik a tündérpalota, ha a tizenharmadik szobába benyitok. Nem kutattam. A véletlen segített erre. És ez a véletlen kegyetlen igazságot mutatott meg nekem. Maga nem volt válogató és azok, akikkel nekem osztoznom kellett, a külső formáikkal és a belső értékükkel vették el a kedvemet attól, amire pedig ezer vágyam sarkalt, hogy megküzzem velük. Ezekkel nem. Ah, Béla, ha méltó versenytársakat adott volna nekem . . .

Ebbe az utolsó feljajdulásába beleveszett minden ereje és már érezte, hogy elhatalmasodik rajta a sirás, amely egyszerre csuffá, száználmassá teszi. Hirtelen mozdulattal, amelyben önkénytelenül megnyilvánult karjának, kezének, vállának szépsége, a fátyolához nyult és összekapta az álla alatt.

És Derzsy úgy szerette ezt, éppen ezt a mozdulatot. A karját, a kezét, a vállát. Ezek

a szépségek kötötték le egykor a szemét, ezeknek az érintésére dobbant meg a szive. Fiatalos mámor pezsdítette föl a vérét, amint újra fölragyogott lelkében az első találkozások emléke. Az apró csatározások, az asszony leányos kacérkodása és az ő merész gyöngéd-ségei, amelyekkel megszerezte magának ennek a karnak az ölelését. Már meg volt fogva, meg volt babonázva és a hizelgő, szerelmes, könyörgő szavak egész áradatával borította el az asszonyt.

Ida arcát hol átfutotta a vér, hol lehütötte a sápadás, de az ajkát összeszorította és a szemében csalódás és szomjas várakozás égett. Az ajkának hangtalan rándulásával szinte utána mondott mindent, mintha latolgatná: hizelgés, kísérletezés, kedveskedő marasztalás. Közben megrándult a válla, mintha azt mondaná: csak ez, csak ez. S egy önkénytelenül elröppent kis sóhajjal elbucszott attól a föllobbant, aztán elhamvadt akarattól, hittől, bizalomtól, amelyet ő benne mindig szeretett.

Minél többet adott neki a férje abból, amit teljes meghódolásnak neveznek, ez az asszony annál szegényebbnek érezte magát. Olykor, ha a férje elhallgatott, megsédült, behunyta a szemét, várt. És amikor üres kocsi haladt el mellettük lassan, kínálkozva, megállott.

— Ha szeret, gondolta, — most abban hagy mindent és visszaparancsol a helyemre. Csak egy intés és én bizony isten, az egész utca szeme láttára a karjaiba borulok.

Derzsy is megállott. Szerencsétlenség, bosz-

barátainak szemei elől örökre. Azonnal keresésére indultak a halászok csónakon, de mindekkoráig nem találták meg hulláját sem.

Óbecsei pénzhamisítók Szegeden. Annak idején megirtuk, hogy az óbecsei rendőrség és csendőrség mikép leplezett le egy nagy pénzhamisító bandát, amely ötkoronásokat gyártott és ilyen gépet árulgatott. A pénzsajtót Ferenci Lajos péterrévei lakosra akarták sütni 800 korona vételárért. Az alku azonban nem sikerült, mert Ferenci árulójuk lett s a pénzhamisítókat a csendőrség letartóztatta. Ebben az ügyben a napokban fejezte be a vizsgálatot a szegedi kir. ügyészség, mely hamis pénz gyártásával és forgalomba hozatalával vádolja a bűnszövetkezet tagjait, akik közül hetet beszállítottak Ujvidékről a szegedi kir. ügyészség fogházába és vizsgálati fogóságba helyezték. A letartóztatott pénzhamisítók: Tomics Nenád, Reznics András, Lőwi Dávid, ifj. Illés Mátyás, Szládity Milán, Radakovics Milán és Ambrus Antal. A banda többi tagjai, mert 14 emberből állt a szövetkezet, szabadról vannak ugyan, de folyamatban van ellenünk is a megtorló bűnügyi eljárás.

Elveszett borjú. Blazsanik Józsefné gyárutcai lakos jelentést tett a rendőrségnél, hogy egy négy hónapos vörös üszőborjúja elveszett.

Helyreigazítás. A legutolsó számunkban »Rémés história« címmel megirtuk, hogy három vaskúti német a vonaton utazva, akasztott embernek nézett egy madárijesztőt, s hogy Vaskútra érve siettek az esetről jelentést tenni a bírónak. Huber bíró ur annak a kijelentésére kérte föl lapunkat, hogy az esetről nem nála, hanem a vasuti állomás egyik hivatalnokánál tettem jelentést.

Eremics Pál gyilkosait felmentették. Eremics Pál gyilkosainak bűnpöre, mely három napig folyt Szegeden, csütörtökön délben ért véget. A szegedi esküdtszék verdiktjében nemmel felelt a bűnösség kérdésében, amelynek alapján aztán a törvényszék felmentette a vádlottakat.

szankodás villant át az arcán. Aztán újra kezdte az engesztelés enyelgő mondókáját és ekkor az asszony bucsuzóra nyújtotta feléje a kezét.

Ebben a pillanatban lelkendezve rohant eléjük a néni. Hogy ő már feladott mindent, lekésnek és mindjárt indul a vonat... Nem volt idő még csak bemutatkozni sem. Derzsy köszönt és a két asszony hirtelen eltűnt az üveg ajtók mögött.

A néni nem tudott hová lenni. Persze, látott mindent és azonnal kitalálta, az a véletlen kíséző csakis ő lehetett.

— És hogy beszélt hozzád! Esdekelt, könyörgött, egészen hozzád hajolt. Micsoda diadal ez, Ida. Visszacúszt hozzád és neked csak a kisujjadat kellene kinyújtánod. De nem nyújtottad! Elutasítottad, visszadobtad te magad. Most már nyugodt lehetsz, büszke lehetsz, boldog lehetsz. Győztél, tied a diadal!

Mialatt a néni így lelkesedett, a diadalmaszkodó asszony nyomorultan, fázva, betegen, összegörnyedve ült a helyén és lelkében újra átszenvedte életének legnagyobb vereségét.

— Diadal, — gondolta keserűen. — Kell is nekünk a gögből, dachból, elbizakodottságból, hiúságból, hazugságból összetákolt pünkösdi királyság. Legyen a férfiaké. A mi diadalunk, a mi boldogságunk örökre csak az engedelmisség marad...

A szerda délutáni tárgyaláson az esküdtek elé terjesztendő kérdéseket olvasták föl, a melyek között van gyilkosság, szándékos emberölés, erős felindulásban elkövetett szándékos emberölés és erős felindulásban elkövetett, halált okozó súlyos testi sértést föltételező kérdés. Összesen huszonegy kérdést intéztek az esküdtszék tagjaihoz.

A pör anyagának rezumálása után a pörbeszédnek következtek. Winckler István ügyész vádbeszédében gyilkossággal vádolta a Sibultestvéreket.

Zsiros Lajos védőbeszédében megvilágítani igyekezett védenecsei tettének erkölcsi indító okait.

Ma délelőtt az ügyész még válaszolt a védő beszédjére, aztán visszavonultak az esküdtek határozathozatalra. Pont délben hirdette ki Magyar Miksa az esküdtek főnöke a verdiktet. A föltett 21 kérdés közül, az erős felindulásban elkövetett szándékos emberölésre vonatkozólag igennel feleltek ugyan, de verdiktjükben arra is igennel feleltek, hogy azt a bűncselekményt beszámíthatatlan állapotban követték el. A verdikt alapján a törvényszék a vádlottakat fölmentette. Az esküdtszék verdiktje a nagyszámú hallgatóság soraiban nem keltett különösebb emóciót.

Az ügyész semmiségi panaszt jelentett be s kérte a vádlottak további fogvatartását, amíg a pör jogerősen el nem dől. Ezt a kérelmet a törvényszék elvetette és a vádlott testvéreket rögtön szabadon bocsátotta. A két Sibul-fiú imádkozva könnyes szemekkel hagyta el a tárgyaló termet, az öreg Sibul pedig hangos zokogásra fakadt, mikor fiait szabadon távozni látta.

A váratlan ítélet híre futó-tűzként terjedt el az egész városban és mindenütt nagy szenzációt keltett.

Nagy elismerés illeti Pókay Elemér elnököt, aki a tárgyalást szigorú, részrehajlatlan igazságossággal vezette.

Agyonlőtt rabló. Magyar-Kanizsáról írja tudósítónk, hogy ott a múlt éjszaka betörők jártak Weiszberger Ignác ókanizsai gabonakereskedő udvarán, és a betörők egyikét Kriska Sándort halálos puskalövés érte. A betörők az udvaron levő gabonarakartárt akarták megdézsmálni és ekkor puskalövés dördült el; Kriska eszméletlenül terült el a fölpön, a többiek elfutottak. A lövés zajára felébredtek a házbéliek meg a szomszédok és a történetekről értesítették a rendőrséget, mely Kriskát a kórházba vitette. Kriska azt vallotta, hogy a lösebet kint a határban kapta, nem tudja ki lőtt rá. Tagadta, hogy többedmagával betörést kísérelt volna meg. Az orvosi vizsgálat azonban megállapította, hogy tényleg az időtájt sebesült meg, amikor a tanuk éjnek idején, a lövés zajára felriadva ismeretlen alakokat láttak a sötétben szertefutni. Kriska ma belehalt súlyos sebébe és eltemették.

A szerelem tébolya. Szabadkáról írják a következő megható históriát: Aki a szívek titkait keresi, regényt írhatna a tizenkilenc éves Gudlicska Julis esetéről. Könyveket csalhatna a szemekből, haragot támaszthatna a szívekben. A szülők könyörtelenségét ostromolhatná, az igaz szerelemnek jogot követelhetne még a szülői szívek könyörtelenségével szemben is.

Csak hogy mi nem akarunk regényt írni. Elmondjuk egyszerű, szűk szavakban Gudlicska Julis esetét.

A tizenkilencéves hajadon szívében szerelmet fakasztott a fiatal ember szerelme. Hűséges, igaz szerelem volt a leányé is, a fiatal emberé is. De ki tudja miért, miért nem, a leány szerelme nem tetszett a szülőknek.

Megtiltották a fiatal embernek, hogy szeresse leányukat, a leánynak, hogy szeresse a fiatalembert.

De hát lehet-e tiltani a virágnak, hogy viragozzék? Vagy viragozni kell engedni, vagy le kell szakítani. Gudlicska Julis szülei nem hittek ennek az igazságnak. Azt gondolták, hogy a tilalom majd csak kiöli észrevétlenül leányuk szívéből a szerelmet. Nem törődtek leányuk könyeivel, nem azzal, hogy tilalmuk hervasztja a hűséges Julist.

Eleinte csak buskomor lett a leány. A szülők azt gondolták, hogy a fájdalom nem örökké tartó. Azután úgy kezdett viselkedni a leány, mintha elméje megzavarodott volna. Ki ne látta volna még, hogy a fájdalom néha a tébolyhoz hasonlít, s a fájdalom mulásával mulnak a téboly jelei is, s a testi szervezet kezd rendesen működni. A szülők is ebben bíztak.

Csak hogy a szülők most az egyszer tévedtek. A hűséges Julistól csak nem mult el a fájdalom, s a téboly ezzel együtt növekedett, míg azután ma egész erejével kiütött rajta az elmezavar.

A szülők hívtak ugyan orvost, de ez kijelentette, hogy a hajadont a kórház elmebeteg osztályába kell szállítani. Ezt a szomorú kötelességet a mentők teljesítették.

A leány ellenállás nélkül követte a mentőket. A mentők szomorú kocsjában sem csinált mást, csak hűséges szerelmét könyezte.

Ha a cigány halálán van. Izsai levelezőnk írja az alábbi érdekes históriát:

Kolompár Izidorné, *Kolompár* Izidor vályogvető cigány hites(?) felesége arra ébredt fel valamelyik nap hajnalán, hogy az ura iszonyúan nyög. Felugrik s a kicsi ablakon beszűrődő világosságnál rémülten látja, hogy a szegény Izidor arca egész eltorzult a rettenetes fájdalomtól.

— Mi bájord, édes jó Izidorkám? — siránkozott az asszony.

Izidor azonban nem válaszolt, csak nyögött nagyokat.

— Akarsz-e válámit? — faggadta tovább.

— P... P... nyögte ki nagy keservesen.

— Jezusom, szent atyam. — kezdett sikongatni az asszony, meghal azs uram, már a papot akarja. Azzal magára kapva egy kendőt, rohant a papért.

Mig az asszony a pappal — kit mély álmából vert fel — visszaérkezett, eltelt vagy félóra. Mindkettőnek nagy ámulatára azonban kit látnak a putri előtt a legnagyobb flegmával pipázni, mint Izidort. Az asszony rémülten hánytá magára a keresztet, mert azt gondolta, hogy mig ő odajárt, az ura meg is halt s csak a szelleme ül a putri ajtajában.

— Te vagy az Izidor? — szólítja meg gyengéden. Elhoztam a tisztelendő urat, kit kívántál.

— Nem papot akartam én, hanem — *pájkát* te számár — felelte Izidor, ki előtte való este sokat talált enni annak a hullott disznónak a husából, amit a tanító hordatott ki a határba.

Oeser-féle **Zongorák**, Schunda-féle **cimbalmok** eredeti gyári áron, kiváló minőségben, kedvező feltételek mellett ifj. Wagner Antalnál Baján kaphatók.

Hölgyek öröme! Legjobb szer az egész világon a bajai Dr. Lehman arckenőcs, mely pár napi használat után megifjítja az arcbőrt eltávolít redőket, szeplőt, májfoltot, bőrtakát (Mitesser.) Egy tégely ára 1 korona, csak nevem és arcképpemmel ellátott tégelyt fogadjunk el! **Gyarmati Emil** városi gyógyszerháza a Szent-Háromságához Baján.

A »Központ«-ban.

Aligha van Bácsországnak olyan kedélyes klubriász-parthija, mint az a három, illetőleg négy urból álló társaság mely naponta d. u. egy órától tartja »üléseit« a Központi kávéházban. A klubriász kompánia tagjai: D. kereskedő, maga a kedély, a jókedv netovábbja, (pláne azóta, amióta Plósz megbukott Baján,) továbbá S. professor, aki csuda komoly ember és irgalmatlan rossz játékos. Hanem aztán megjön a kedve, amikor kvint ász bella, hetes nyolcassal sikerül megcsinálnia az ultimót. (Arról azonban hallgat, hogy a tulit elfelejtette bementeni.) Sokat is bosszantják azzal, hogy nem tud játszani, az ilyen bosszantásokra azonban azzal szokott visszavágni, hogy:

— Jobban tudok játszani, mint az öregapátok.

Ebben neki bizonyára igaza is van.

W. a harmadik partner, már sokkal kedélyesebb, mint S. professor, de csak akkor, ha »megy neki a kártya.« Ha nem megy, hallgat mint egy beszózott héring. Még a kontrát is pantomimice mondja be, olyformán, hogy az ököbe szorított jobbkeze hüvelyk-ujjának körmeivel az asztal közepére nyommint egyet, mintha valami kellemetlen, apró házi állatot akarna az örökkévalóságba költöztetni. A negyedik: Dr. Ny., a népszerű fiskális, a parthi lelke. Azért hagytam őt utolsónak, mert nem rendes partner. Hetenkint csak kétszer-háromszor jön a kávéházba, akkor is félórával később, mint a többi. Jövedele mindig nagy örömet szerez annak, aki veszteségben van. Az a szokás t. i., hogy ha jön a fiskális, a táblát le kell törölni, akár mekkora plusz, vagy minuszkülönbözöt van.

A múlt héten történt, hogy S. professor már vagy öt koronát nyert, mikor úgy két óra felé — amikor már senki sem várta — beállított a negyedik partner. Persze a két vesztes nagy gaudiummal fogadta, annál dühösebb volt azonban a professor.

— Nem játszom többet veletek, — mondta, csak úgy per »te«, pedig egyikkel se ivott brudert. De azért alig várta, hogy osszanak már neki. A mikor leszámolásra került a dolog, vesztett vagy négy koronát, ami fölött még jobban mérgeződött. Fizetett és elrohant.

— Te doktor, — szólta D., aki mindig tréfán töri a fejét, — elfősz holnap?

— Eljövök; miért kérded?

— Azért, mert szeretném ugratni a profeszort. Amig te jössz, mi ketten kontrázzuk, meg szubkontrázzuk minden játékát. Legyen neki akár kétezer »fór«-ja, úgy is le kell törölnie. Fog ugrani egész a magas egekig.

— Ez pompás! Jövök biztosan.

Másnap a szokott időben csak úgy repültek a re-, meg a szukkontrák, kontra kasszák, kontra ultimók. A professor pedig írt, mint még talán soha. No de had írjon, úgy is lefogja törölni. Háromnegyed kettőkor már volt circa háromezer poén nyeresége, ami, tekintettel arra, hogy poénja egy fillérbe megy nem is csekély összeg. De hisz rögtön itt lesz a doktor! A kontrák és rekontrák azonban mintha kissé alábbhagytak volna. Az összebeszélte két partner türelmetlenül kezdett fészkelődni s egyre sűrűbben nézegették az órákat. Már elérkezett a két óra is.

— De hát hova marad oly sokáig? — morgogta egyik is, másik is.

A várva-várt partner azonban csak nem jött. Lehetett már vagy félhárom, s már épen a mestereket akarta bementeni az egyik vesztes, amikor S. professor úgy ugrott fel, mintha skorpió csipte volna meg.

— Mester! — ordította. Ha le nem számoltok nem játszom.

Ő volt az első, aki a lihegve jövő fiskálist észrevette.

D. és W., kik már vagy negyven korona veszteséggel usztak, olyan éljent röpitettek a magas egekig, mint mikor Szutrély kihirdette, hogy Rajk Aladárt választották meg képviselővé.

— Szabad kérem professor úr a tábláját — mondta szolgálatkészen W., majd letörlöm.

— Nem játszom többé veletek — mondta s odavágva a kártyát, táblát, elrohant.

Nem is játszott — másnap délutánig.

Mak alsó.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

G. J. Izsá. Köszönjük. Az egyiket — mint láthatja — átalakítva felhasználtuk. A tárcá azonban nem közölhető.

Szalón légyfogó.

Kicsiny, alig észrevehető s mégis százszámra fogdossa össze a legyeket.

Uj szabadalmazott találmány!
Ára darabonként csak 10 fill.

kapható Baján:

ifj. Wagner Antal

könyv- és papírkereskedésében.

4704/tkv.

1904. sz.

Újabb árverési hirdetés.

A bajai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Szirmai Vidor bajai ügyvéd által képviselt Kapots Nándor bajai lakos végrehajthatónak Vidákovics Márton végrehajtást szenvedők ellen 132 korona 90 fillér tőke és járulékaik iránt tolymatba tett végrehajtási ügyben a szabadkai kir. törvényszék területén a szentistváni 2272. sz. betétben A 1. sorszám végrehajtást szenvedett nevén álló 4323/1. hrszám Babina dolai felsőszőlők dűlőben fekvő 473. négyszögöl szőlő 242 korona kikiáltási árban Dr. Valentin Emil bajai lakos beadott utóajánlata folytán Szentistván község házában 1904. évi június hó 30-ik napjának dél-

után 3 órakor újabb bírói végrehajtás alá fog bocsáttatni azzal, hogy az utóajánlattevő által beígért 190 koronánál alább nem fog eladatni.

Venni szándékozók kivéve az utóajánlattevőt tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben vagy ovadékképes papirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

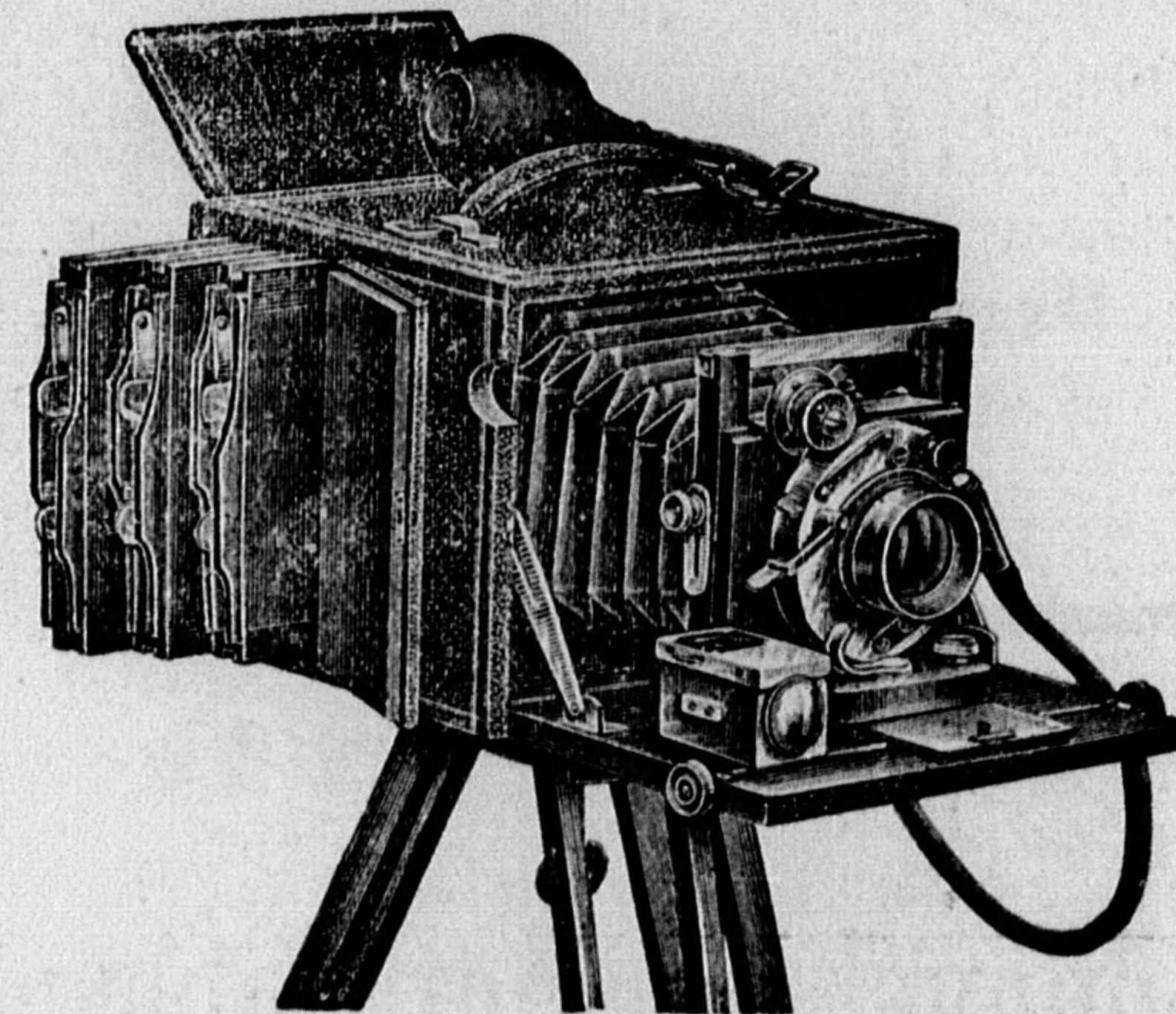
Vevők a vételárát 3 egyenlő részletben és pedig az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt az elsőt, 30 nap alatt a másodikat, 45 nap alatt pedig a harmadikat, de mégis az árverés napjától járó 5% kamataival együtt a bajai kir. adó mint letét hivatalba az ide két példányban és kellő felzetekkel benyújtandó letéti kérvény kapcsán fizessék le.

A bánatpénz az utolsó részletbe számíttatik be.

A részletes árverési feltételek ezen kir. telekkönyvi hatóság irattárában és Szentistván község házában megtekinthetők.

A kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság.
Baja, 1904. évi május hó 18. napján.

Mayer.
kir. járásbíró.

Fényképező-gépek

és felszerelések nagy választékban gyár-
áron kaphatók

Ifj. Wagner Antalnál
Baján.

ZONGORÁK,

CIMBALMOK,

HEGEDŰK,

csakis első rangú gyártmányok

Wagner Antalnál Baján.

Minden időben semmi sem biztosítja jobban az egészséget mint a jó és emésztő-képes gyomor, meg a tiszta ivóvíz. Kiváló eszköz erre a mohai

ÁGNES

forrás. A mohai víz, mondhatni, mióta a földből előbukkant, mindjárt ismeretessé lett kiváló gyógyító hatásairól.

A víz olyan mélységből ered, a milyen mélyre a talaj esetleges szennyezett-égének fertőző anyagai semmi körülmények között sem juthatnak le, mert 24-féle kitünőbbnél kitünőbb szűrő földréteg állja útját, következésképen tehát a víz

teljesen bacillus-mentes,

azaz a legideálisabban tiszta s így a legegészségesebb ivóvíz.

Ennek igazolásánál

Sz. 29/1902.

M. k áll bakteriologiai intézet
Budapesten.

Nem kevésbé jellemző a forrás kitünő tulajdonságai egyikeért a tisztaságára nézve az 1902 február 18-án megejtett bakteriologiai vizsgálatról alkotott vélemény, mely szó szerint a következő:

Az előre bocsájtott vizsgálati eredmény tanúsága szerint a mohai ÁGNES-forrás vize bakteriologiai szempontból nagyon tiszta és kifogástalan.

Budapesten, 1902. február 18-án.

Dr. Preisz Hugó s. k.

a m. kir. áll bakteriologiai intézet
vezetője, ny. r. tanár.

Árllapot s prospectust kívánatra bérmentve küld a mohai **ÁGNES-forrás kezelősége Mohán,**
Fejérmegye

Főraktár BAJA város és közvetlen környékére:

Drescher Gyula úrnál. 6-5

Árak úgy a vidéki, mint a helyi fogyasztásra:

1 ¹ / ₁₀ literes üveg	50 fillér
1	42
1/2	30

Könyvek részletfizetésre

ép oly előnyös fizetési feltételek mellett,
mint bármely fővárosi vállalatnál

Ifj. Wagner Antal

könyvkereskedésében BAJÁN kaphatók.

Uj sirkőraktár.

Mindennemű

SIRKŐVEK

legolcsóbb

gyári áron kaphatók:

Baron Vilmosnál

BAJÁN,

a „Központi Szálló” épületében.

A „Kávé király”-hoz!

Aki nagyon jó zamatu s illatú kávét kedvel, az csakis „Király kávét” vegyen, mely a legkiválóbb fajok vegyítéséből áll s egy még eddig nem létezett módszer szerint van pörköltve.

Hosszas kísérletezés után sikerült ezt elérnünk s így minden kávéismerő, ki egyszer megízleli, soha más kávét nem fog használni.

Ismeretes, hogy a kávé a legérzékenyebb cikk, melyből a finom zamatu s illat azonnal elillan, valamint minden izt s szagot felvesz, miért is ezen kiváló kávét lemezdobozokba csomagoljuk s szállítjuk bármely postaállomásra bérmentve, utánvétellel a következő árban:

1 kgros doboz	4 kor.	80 fill.
2	9	—
4	17	20

Ezen különlegesen pörkölt kávé kivül ajánljuk a következő nyersfajokat, szinte bérmentve, utánvétellel bármely postaállomásra.

1 postacsomag 5 kgr. legfin	Cuba	kor. 13.50
1	5	Ceylon „ 12.—
1	5	Jamaica „ 11.20

Biró és Társa

a „Kávé király”-hoz

Budapest, VI., Teréz-körút 2/a—b.

26—5

A „Kávé király”-hoz!

A „Kávé király”-hoz!

A „Kávé király”-hoz!

Pénzkölcsönt

közvetíték a legnagyobb discretio és legelőnyösebb feltételek mellett katonatiszteknek, állami, megyei, városi és magán tisztviselőknak, továbbá tanítók és papoknak is, fizetés és nyugdíj előjegyzésre 20 évi törlesztés mellett 7 százalékra. Állami alkalmazottaknak, gazdálkodóknak, iparosoknak és minden hitelképes egyének 200 koronától a legmagasabb összegig, havi vagy 1/4 évi törlesztésre, konvertálok birtok és házkölcsönöket 10—65 évi előnyös törlesztéssel vagy feleserélem azokat 4 százalékos kölcsönre.

Radó Mihály,

bankbizományos BUDAPEST, szövetség-
utca 11. sz. Válaszbélyeg csatolandó.

Feltűnő ujdonság!

DELICE

— Minden hirdetés felesleges. —

A dohányzó egyszer veszi és többö
mást nem szihat.

Legjobb valódi francia szivarkapapír és szivarkahüvely kapható az ország minden különlegességi árudájában.

● ● Pártoljuk a honi ipart! ● ●

A legjobb

Író ténák „STELLA” védjeggyel

Másolható ténák „STELLA”

Szines ténák „STELLA”

Tusoldat „STELLA” védjeggyel

készülnek a „STELLA” vegyészeti gyárban

— B U D A P E S T E N. —

Főraktár:

Ifj. WAGNER ANTAL papirkereskedésében

— ● B A J A. ● — 52—52

● ● Pártoljuk a honi ipart! ● ●

Pártoljuk a magyar ipar termékeit!

Pártoljuk a honi gyártmányokat!

Magyar

Mű-bútorgyár

részvénytársaság Békéscsaba.

Bajai képviselője: **G á s p á r Á r m i n.**

Fióktelepek: } Nagyvárad, Erzsébet királyné-utca (volt Mészáros-féle ház)

Teljes lakásberendezések. — Legolcsóbb gyári árak. — Modern bútorok. — Mindenféle diszítő és kárpitosmunkák elvállaltatnak.